AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26827
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tab̄ in deserto mordereṇt̄ 7 necarent̄. Percep
tis moysi. ut serpentem eneū erigeret in be
remo. admonit eos ppl̄m. ut q̄s q̄s a serpente mor
sus eū. illū intueret̄ 7 sanaret̄. Sic 7 fiebat.
Sic 7 homines a venenosis morsi a serpentib̄ sana
bantur. Intuendo serpentē. sanari a serpen
te magnū sacramū. Q̄d ē intuendo serpentē
sanari a serpente. Credendo in mortuū sal
uari a morte. Et tam cerpant̄ 7 fugerent moy
ses. Q̄d ē ab illo serpente fugisse moysen. Q̄d
fis. n̄ q̄ siem̄ in eugto factū. Mortuus ē xp̄s
7 exp̄auit̄ 7 discipli. 7 ab illa spem q̄ fuerant re
cesserūt. Sed q̄d dictū ē. Apprehende caudā eī. Q̄d
ē cauda. Postiora cōprehende. Hoc significat
illud. Postiora mea videbis. Primo facta ē serpens
cauda rectum facta virga. Primo occis. pea
resiurrexit. Est 7 in cauda serpentis finis scti.
q̄ sicut̄ mortalitas sancte ambulat. alii cum
alii venient̄ p̄ mortē ad q̄m p serpentē. q̄ a
serpente mors seminata ē. Sed in fine scti ad q̄m
in cauda redim̄ ad manū dei rectum̄ stabili
tū regnū dei. ut impleat̄ in nob̄. redemisti vir
gā hereditatis tue. Sed q̄ synagoge vere ē rede
misti a virga. hereditatis tue magis ap
paret in gentib̄. occulta aut̄ spes iudeorū. Et eorū
q̄ futuri s̄ credendo. Et eorū q̄ eo tēpore ēdude
rē. q̄ndo missus spūs sc̄ discipli omnū gentiū
linguis locutus s̄. Te enī aliq̄ milia de iudeis
ipsis xp̄i crucifixoribus ēduderē. Et q̄ appen
dentes erant in ēduderē ut omia q̄ habebant
vendent. 7 pecuniā rerū suarū ante pedes apostolorū
ponerent. Quia q̄ occultū erat hoc magis q̄
redemptio virge dei clara futura erat in gentib̄. ex
p̄mitte uī dicat̄ q̄ dū redemisti virgā hereditatis
tue. hoc dicit̄ de gentib̄ in q̄b̄ manifestat̄ ē.
Sed unde mons syon. Ad hec 7 mons syon pot
alū intelligi. istū in quē habitasti in ipso.
id est in ipsis ant̄. id est instructū tēplū. id est celebra
sacrificia. id est omia illo tēpore necessaria xp̄o

p̄mittenda. Permissio enī res reddit̄ iam fiu sup
flua. Nam ant̄ q̄m reddat̄ q̄ p̄mittit̄ necessaria ē
ipsa p̄missio. nec p̄missū s̄ obliuisci ē cui p̄mit
tit̄. in exp̄ectando moriat̄. Oportet q̄ ut ex
pectet. ut cui venia accipiat̄. Ideo n̄ debet desi
stere p̄missione. Propter hoc n̄ desistebant̄ figure.
ut venente die umbre tollant̄. Mons syon
istū quē inhabitasti in ipso. eleua manū tuā
in superbiā eorū in fine. Quomodo nos repellebas
in fine. sic eleua manū tuā in superbiā eorū in fine.
Quorū superbiā. A q̄b̄ ēusā ē ierlin. A q̄b̄ aliū ar
gb̄ germū. Bene eleuata ē manus eī in superbiā
eorū in fine. Nam 7 ipsi iā xp̄m cognouerūt. finis
enī legis xp̄s ad iustitiā omi ēdenti. Quā bene
illi optat. Quasi inter loq̄ntes 7 maledicentes.
Et tuā eueniat q̄ maledicē. in mori in noie
xp̄i eueniret gaudeant̄ iā ante mensem sepultū
subdunt̄ lugno crucis. Iam sit q̄ p̄dictū ē. Ado
rabunt eū omis reges terre. omis gentes seruiet
illi. Iam in fronte b̄ regū. p̄ eos ē signū crucis
quā gēma diadematis. Eleua manū tuā in
superbiā eorū in fine. Quanta maligne op. at̄ ē
inimicus in sancto tuo. In his q̄ sancta erant. i. in
templo. in sacerdotio. in illis omnib̄ sacramentis q̄
illo tēpore fuerūt. q̄nta maligne op. at̄ ē in
mic̄. Reuā inimicus op. at̄ ē. Et ante eū
que hoc fecerūt. dos falsos colebant. simulac̄
adorabant. demonib̄ seruebant. Op. ns tam
multa mala in sancto dei. Quando possem̄ p̄
mittent̄. Q̄ndo aut̄ p̄mittent̄. n̄ ante cū illa p̄
ma p̄missiua ante eū ipse q̄ p̄mise erat venit.
Ergo q̄nta maligna, inimicus in sancto tuo. Et gla
tus s̄ q̄ erodert̄. Seruos autem de demonū ser
uos symulacrorū. q̄ les ē gentes erant. q̄ndo ei
tert̄ tēplū reuuat̄ dei. Et gla tus s̄ q̄ oderūt
in medio sollēpnitatis tue. Mentio q̄ dicit
ē ēusā ierlin cū ipsa sollēpnitas agebat̄.
In q̄ sollēpnitate dñm crucifixerūt. Longgin
seuert̄. cū gladio pierunt. Posuerūt signa sua signa
7 nō cognouerūt.